

Sygn. akt V KK 192/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 279 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk

w dniu 25 lipca 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 27 lipca 2018 r., sygn. akt VII Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 1 września 2017 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 27 lipca 2018 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 1 września 2017 r., wniósł obrońca skazanego. Zarzucił w niej rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 115 § 2 k.k., poprzez nieuwzględnienie przez Sąd II instancji, iż w wyniku zmiany wyroku Sądu *meriti* przez Sąd Odwoławczy w ten sposób, że z opisu czynu zarzucanego skazanemu w punkcie I aktu oskarżenia wyeliminowano zapis „nie mniejszej niż 299.000 złotych” powinna zostać dokonana na nowo ocena

stopnia społecznej szkodliwości czynu, czego Sąd zaniechał. Zgodnie bowiem z przywołanym przepisem przy ocenie społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rozmiar wyrządzonej szkody, co w efekcie powinno mieć wpływ na wysokość orzeczonej kary.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w O. do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na tę skargę, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym i w związku z tym podlegała oddaleniu na posiedzeniu, o którym mowa w art. 535 § 3 k.p.k.

Kasacja, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, służy eliminacji prawomocnych orzeczeń sądów, które ze względu na charakter (doniosłość) wadliwości, jaką są obarczone, nie mogą ostać się w obrocie prawnym. Podnoszone w tej skardze zarzuty powinny wskazywać na uchybienia określone w art. 439 k.p.k. lub inne, ale przy tym rażące, naruszenie prawa, do którego doszło w postępowaniu odwoławczym, co w konsekwencji mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku sądu drugiej instancji. Powyższe uwagi wydają się niezbędne wobec charakteru zarzutów podniesionych w niniejszej kasacji.

Zauważyć trzeba, że K. K. został oskarżony m.in. o to, że: „w okresie od 5 września 2015 roku do 24 września 2015 roku, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w P. przy ul. P., działając wspólnie i w porozumieniu z K. W. oraz D. W. po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń poprzez przecięcie zapięcia w bramie wjazdowej dostał się na teren posesji oraz poprzez przecięcie nożycami do metalu prętów kraty zabezpieczającej okno dostał się do wnętrza nieczynnej hali produkcyjnej służącej za magazyn skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia około 21.000 sztuk elementów rurek stali kwasoodpornej służących do produkcji przyrządu do zakładania skarpet dla osób starszych lub niepełnosprawnych powodując straty w wysokości 269.154,50 Euro o wartości nie mniejszej niż 1.135.831,99 złotych czynem swoim działając na szkodę spółki M. Sp. z o.o. z siedzibą w B. oraz w tym samym miejscu i czasie zabrał w celu przywłaszczenia wózek o napędzie elektrycznym typu „paleciak” model (...) o

numer seryjny (...) oraz nieokreśloną ilość przewodów elektrycznych o nieustalonej wartości oraz dokonał zniszczenia instalacji elektrycznej powodując straty w mieniu w wysokości nie mniejszej niż 299.000 złotych czynem swoim działając na szkodę spółki O. Sp. z o.o. w P.”, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (pkt 1 części wstępnej wyroku).

Sąd Rejonowy w O., wyrokiem z dnia 1 września 2017 r., uznał K.K. za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 1 - 5 części wstępnej wyroku, które zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, z tą zmianą, iż w zakresie czynu opisanego w pkt 1 ustalił, że oskarżony spowodował straty w mieniu o nieustalonej wartości (pkt 1 wyroku).

Z powyższego wynika zatem, że Sąd Rejonowy nie przyjął, iż oskarżony dokonał zniszczenia instalacji elektrycznej, powodując straty w mieniu w wysokości nie mniejszej niż 299.000 zł, jak opisał to oskarżyciel publiczny w akcie oskarżenia, lecz ustalił, że oskarżony dokonał zniszczenia instalacji elektrycznej znajdującej się w hali na nieustaloną kwotę (zob. uzasadnienie s. 3).

Z treści wyroku Sądu Okręgowego w O. wynika, że Sąd ten zmienił wobec K. K. wyrok Sądu Rejonowego w O., w ten sposób, że w miejsce przypisanego oskarżonemu w pkt 1 części dyspozytywnej, ciągu przestępstw, uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 1-5 części wstępnej wyroku, popełnionych w warunkach ciągu przestępstw, z tą zmianą, że odnośnie czynu z pkt 1 części wstępnej ustalił, że kradzieży rurek stali kwasoodpornej wartości 1.135.831,99 zł dopuścił się na szkodę firmy L. B.V. z siedzibą w Holandii oraz zapis „nie mniejszej niż 299.000 złotych” zastąpił zapisem „nieustalonej wartości” (pkt II.1a wyroku). W zakresie, o którym mowa w kasacji, świadczącym w opinii skarżącego o rażącym naruszeniu prawa, Sąd odwoławczy zmienił zatem – zgodnie z zapisem jego wyroku – przyjęte przez Sąd Rejonowy ustalenie „nie mniejszej niż 299.000 złotych” zapisem „nieustalonej wartości”. Mając jednak na uwadze dokonaną przez Sąd Rejonowy zmianę w opisie czynu z pkt 1 części wstępnej wyroku, o której wyżej była mowa, korekta dokonana przez Sąd Okręgowy nie ma znaczenia prawnego, skoro opis czynu przypisanego przez Sąd Rejonowy przybrał już postać wskazaną w omawianym zakresie w rozstrzygnięciu Sądu *meriti* (zob. też uzasadnienie Sądu *ad quem* s. 21 - 22).

Skoro tak, to podnoszony obecnie w kasacji zarzut, wskazujący na konieczność dokonania na nowo – w związku z zastąpieniem zapisu „nie mniejszej niż 299.000 złotych” zapisem „nieustalonej wartości” w odniesieniu do strat w mieniu, o których mowa w opisie czynu z pkt 1 części wstępnej wyroku Sądu Rejonowego – oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przez Sąd Okręgowy jest oczywiście bezzasadny. Jako taki ocenić go również trzeba mając na uwadze inne elementy opisu czynu z pkt 1 części wstępnej. Wszak mowa w nim jest również o spowodowaniu przez oskarżonego strat o wartości nie mniejszej niż 1.135.831,99 zł, którą to okoliczność skarżący już pomija. Nie doszło więc w postępowaniu odwoławczym do podnoszonego w kasacji naruszenia prawa materialnego, i to takiego, które ma charakter rażący oraz mogło w istotny sposób wpłynąć na treść wyroku Sądu drugiej instancji, jak się tego wymaga od kasacji.

Wniesiona w sprawie kasacja dotyczy w istocie rozstrzygnięcia o karze i ustaleń faktycznych, skoro podnosi się w niej wadliwą ocenę w zakresie stopnia społecznej szkodliwości czynu. Nie jest to więc zarzut z zakresu naruszenia prawa materialnego. Skarżący nie wskazuje bowiem na pominięcie któregoś z elementów, które należy brać pod uwagę przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu (art. 115 § 2 k.k.), lecz stwierdza, że ocena tegoż stopnia społecznej szkodliwości była nieprawidłowa.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w postanowieniu.